

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.086 van 20 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GOUBAU , die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 oktober 2006 het Rijk binnen en diende op 4 oktober 2006 een asielaanvraag in. Op 12 december 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“Volgens uw verklaringen, bezit u de Ethiopische nationaliteit, bent u geboren op 1 april 1978 te Tarmadar, Shoa en bent u Amhaars van etnische afkomst. U woonde in Addis Abeba. U was werkzaam als journalist bij de krant van de overheid ‘Addis Zemen’ vanaf 3 februari 2003 (Ter 26, 1995 Ethiopische Kalender (hierna E.K.)). Op 1 december 2004 (Khedar 22, 1997 E.K.) moest u voor uw werk naar een vergadering van de oppositiepartij Kinijit. U schreef er een artikel over dat werd gepubliceerd. Twee dagen na de publicatie kreeg u een brief van Azeze – de baas van de krant – waarin stond dat u een grote fout beging en ontslagen kon worden. Een volgend probleem deed zich voor toen u de dag na de verkiezingen van 15 mei 2005 (Genbot 7, 1997 E.K.) verkiezingsfraude door soldaten – ze verbrandden stembiljetten – vaststelde. Dit voorval werd echter anders weergegeven door uw collega’s van de pers, die het bij ‘diefstal*

van stembiljetten door rebellen' hielden. Dit accepteerde u niet. Daarenboven werd op 28 april 2005 (Miyaziya 20, 1997 E.K.) een interview met u gepubliceerd waarin u ondermeer over de verkiezingsfraude sprak. U werd hierover geïnterpelleerd en bedreigd door Sabsibe en Kafialow, waarvan de laatste verantwoordelijke was van Ethiopian Press. Op 4 mei 2005 (Miyaziya 26, 1997 E.K.) werd u door twee onbekende mannen - die volgens u door Kafialow werden gezonden - beschuldigd van activiteiten te doen voor de Kinijit en bedreigd met een pistool. Op 8 juni 2005 (Sane 1, 1997 E.K.) vielen er dodelijke slachtoffers onder manifestanten tegen de regering, maar u werd gevraagd om -in strijd met de werkelijkheid- te schrijven dat de doden plundersaars waren. U weigerde dit te doen en nam op 10 juni 2005 (Sane 3, 1997 E.K.) zelf ontslag bij 'Addis Zemen'. Op 3 juni 2005 (Genbot 26, 1997 E.K.) werd u aan uw huis bedreigd door twee mannen in burgerkledij. Ze noemden u een advocaat van de Kinijit en maanden u aan om kalm te blijven. Op 17 juli 2005 (Hamle 10, 1997 E.K.) werd u door twee mannen meegenomen naar een bos waar u uitgescholden, geslagen en bedreigd werd en ze maanden u aan om weer voor 'Addis Zemen' te werken. U ging er niet op in, maar begon als freelancer te werken voor kranten van de vrije pers zoals 'Nesamet' waar u onder het pseudoniem 'Afework' schreef, 'Addis Zena' waar u onder het pseudoniem 'Adefrese' schreef en 'Sandek' waar u onder het pseudoniem 'Jacob Zeseruk' schreef. Op 1 september 2005 (Nahase 26, 1997 E.K.) werd u opnieuw lastig gevallen door twee mannen, waarvan u er één herkende van de bedreigingen op 17 juli 2005 (Hamle 10, 1997 E.K.). Ze namen u mee naar het militaire kamp 'Torha Ahyeloche' en werd beschuldigd van te werken voor de Kinijit en schreef voor kranten die tegen de regering waren. U moest een papier ondertekenen waarin stond dat u zou stoppen met deze activiteiten. U weigerde te tekenen, waarop u geslagen werd en één nacht werd opgesloten. De dag nadien werd u vrijgelaten. Op 3 november 2005 (Teqemt 24, 1998 E.K.) kwamen vier politieagenten naar uw huis en werd u meegenomen naar het politiekantoor '4 Kilo'. Na enkele uren werd u overgebracht naar de gevangenis 'Karsheli' te Addis Abeba. Later op de avond werd u - samen met andere gevangenen - naar het militaire kamp van Dedesa gebracht. Op 4 augustus 2006 (Hamle 28, 1998 E.K.) werd u uit de cel geroepen en werden zes voorwaarden besproken die u moest aanvaarden om vrijgelaten te worden, welke u aanvaardde. U werd thuis in Addis Abeba afgezet en u besprak de dag nadien met Tefera - een bevriende arts - dat hij u zou opnemen in het ziekenhuis, zogezegd omdat u psychische problemen had. Tijdens uw verblijf van twee maanden in het ziekenhuis, werd uw vertrek uit Ethiopië geregeld. U verliet Ethiopië op 2 oktober 2006 (Maskaram 22, 1999 E.K.). U dacht dat u uw eigen paspoort hiervoor gebruikte, maar u had het paspoort nooit in eigen handen omdat Nur Hussein - de handelaar - het bijhield en toonde aan de paspoortcontrole in Duitsland. U kwam toe in België op 3 oktober 2006 (Maskaram 23, 1999 E.K.) waar u op 4 oktober 2006 (Maskaram 24, 1999 E.K.) asiel aanvraagde. Op 7 oktober 2006 (Maskaram 27, 1999 E.K.) werd uw broer Damenu Tsige voor tien dagen gearresteerd omdat u verdwenen was. De politie kwam u ook nog zoeken bij uw ouders op het platteland, maar u weet niet wanneer dat was."

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Verweerder merkt terecht op "dat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van duidelijke middelen die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen." Aangezien de Raad niettemin wordt verzocht "asiel te willen verlenen" kan hieruit afgeleid worden dat verzoeker zich beroept op artikel 1, A, 2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, opgenomen in de Belgische wetgeving door artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.
3. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van

State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Nopens de status van vluchteling.

4. De bestreden beslissing wijst er op dat verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met de objectieve informatie opgenomen in het administratief dossier: *“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u bedrieglijke verklaringen aflegde betreffende de omstandigheden en het tijdstip van het verlaten van uw land van herkomst. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat u op 13 september 2006 op uw blog voor Music Mayday schreef dat u op de avond van 3 september 2006 vertrok naar Nederland en dit voor de duur van één maand. Verder beschreef u dat u met een Boeing 760 naar Frankfurt vloog, vanwaar u doorvloog richting Amsterdam. Tot slot bedankte u in uw blog ‘Music Mayday the Netherlands’ voor de kans die ze u gaven en postte u enkele foto’s van uzelf (zie administratief dossier). Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat u op 28 juli 2006 een visumaanvraag deed bij de Nederlandse ambassade te Addis Abeba (zie administratief dossier). Op het aanvraagformulier zijn volgende gegevens terug te vinden: naam Tsige Kidanie Getaneh, geboortedatum 1 april 1978, geboorteplaats Shoa, nationaliteit Ethiopian, vaders naam Tsige Kidanie, moeders naam Gomeju Mekonnen, paspoortnummer EP 0283614, paspoort uitgegeven op 22 juli 2006, geldig tot 21 juli 2011, bezigheid project coördinator Music Mayday Ethiopia, bestemming Nederland, van 3 augustus 2006 tot 4 september 2006, visum voor 30 dagen en adres Arat Killo Arada house Nr. 365. Het aanvraagformulier is voorzien van uw foto en draagt uw handtekening. In het visumdossier bevond zich eveneens een aan u gerichte brief dd. 19 juli 2006, verzonden door Karin Muller, Program manager van Music Mayday the Netherlands. Daarin staat dat Music Mayday the Netherlands u verwacht van 3 september 2006 tot 2 oktober 2006 en dat ze zullen instaan voor al uw kosten. Verder beschikt het CGVS ook over een bevestiging van de bestelling van vliegtuigtickets dd. 18 juli 2008. Uit een brief dd. 2 augustus 2006 die opgesteld werd door A.C.Plieger van de Nederlandse ambassade te Addis Abeba – en die door u werd ondertekend – blijkt dat u zich in persoon moest aanmelden op de Nederlandse ambassade te Addis Abeba nadat u terug keerde vanuit Nederland en dit vóór 7 oktober 2006. Uit een schrijven dd. 11 oktober 2006 van Shimelis Ararso – Executive Director van Music Mayday Ethiopia – blijkt dat u van 3 augustus 2006 tot 4 september 2006 in Nederland zou verblijven en dat u verzaakte om terug te keren naar Ethiopië. Een schrijven dd. 2 november 2006 van Cor J. Schouten, Hoofd Administratieve en Consulaire Zaken van de Nederlandse ambassade te Addis Abeba, toont aan dat u zich nog steeds niet had aangemeld bij de Nederlandse ambassade te Addis Abeba en dat u mogelijks achtergebleven was in Nederland. De dag nadien kwam op deze brief een antwoord van het ‘Visum Informatie Systeem’, waar werd bevestigd dat u wel degelijk achterbleef. Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat u een paspoort op uw naam, met uw foto en uw handtekening erop bezat. Dit paspoort werd op 22 juli 2006 uitgereikt en is geldig tot 21 juli 2011 – heeft als nummer EP 0283614. In het paspoort zit een visum dat geldig was van 2 september 2006 tot 5 oktober 2006. Al deze documenten zijn terug te vinden in het administratief dossier en ondersteunen allen de versie die u zelf aangaf in uw blog op 13 september 2006. Bovenstaande feiten zijn onverenigbaar met uw asielrelaas waarin u aangaf dat u van 3 november 2005 (Teqemt 24, 1998 E.K.) tot 4 augustus 2006 (Hamle 28, 1998 E.K.) in het militaire kamp van Dedesa zat opgesloten en dat u nadien twee maanden in een ziekenhuis verbleef – omdat u zogezegd psychische problemen had – tot u Ethiopië verliet op 2 oktober 2006 (Maskaram 22, 1999 E.K.). Uw bewering dat u vanuit Addis Abeba een vlucht naar Frankfurt (Duitsland) nam en van daaruit 30 minuten later rechtstreeks naar België reisde (gehoren Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 16 oktober 2006; 24 oktober 2006; 8 november 2006 en 21 november 2006 – ptn. 24 en 40)) is bovendien in strijd met hogervermelde vaststelling dat u onmiskenbaar in Nederland verbleef, alvorens naar België te reizen en er asiel aan te vragen. Toen u werd geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt en het feit dat deze onverenigbaar is met uw asielrelaas, verklaarde u eerst dat u het niet bent op de blog en dat u van niets weet*

(gehoor CGVS 3, p.1). Ook toen de dossierbehandelaar u erop wees dat er foto's van u op de blog stonden, verklaarde u dat het niet kon (gehoor CGVS 3, p.2). Toen u werd geconfronteerd met het bestaan van een paspoort met nummer EP 0283614 op uw naam, gaf u aan dat u het niet bent. Toen u een kopie van het paspoort én de visumaanvraag getoond werden, verklaarde u eerst dat de foto niets aantoont. Nadien gaf u aan dat het wel uw naam was, maar niet uw foto (gehoor CGVS 3, p.2). U bleef uitdrukkelijk bij uw verklaringen die u eerder aflegde. Toen u werd gevraagd of u een verklaring had wie de visumaanvraag deed, gaf u aan dat het misschien de Ethiopische overheid was die u op die manier dacht te kunnen arresteren, omdat door dit document de Belgische autoriteiten uw asielrelaas niet zouden geloven en u weer naar Ethiopië zouden zenden. U gaf toe dat de foto op de visumaanvraag de uwe was (gehoor CGVS 3, p.2). Toen u werd gevraagd of hetzelfde geldt voor uw blog, verklaarde u dat u het niet wist. U gaf toe dat u het bent op de foto op de blog en dat u die jas had in Ethiopië (gehoor CGVS 3, p.3). Uw bewering dat de Ethiopische overheid uw visumaanvraag zou hebben gedaan kan, zodat de Belgische overheid uw asielaanvraag zou weigeren en u terug naar Ethiopië zou worden gestuurd (gehoor CGVS 3, p.2). Dit ongeloofwaardig, omdat de Ethiopische overheid –indien zij u werkelijk wilde vervolgen- dit niet via een dermate omslachtige weg zou doen. U gaf bovendien aan dat de foto in het visumdossier ontegensprekelijk de uwe is; dat de handtekeningen op deze documenten overeenkomen met deze op de vragenlijst die op 16 oktober 2006, 24 oktober 2006, 8 november 2006 en 21 november 2006 werd ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken, op de vragenlijst die u op 18 juni 2007 aan het CGVS heeft terugbezorgd.”

- 4.1. Toen verzoeker ter verhoor geconfronteerd werd met informatie aangaande zijn paspoort, visumaanvraag en blog en niettemin duidelijke overeenstemming bleek met zijn foto, naam en handtekening, verklaarde verzoeker aanvankelijk “*Dat kan niet zijn (...) Dat ben ik niet*”, en vervolgens “*misschien door Ethiopische overheid gedaan om me te pakken. Is wel mijn foto op visumaanvraag. (...) Zo zou de Belgische regering mijn asiel weigeren en zou ik terug in hun handen vallen. De Eth. Overheid heeft me nodig. Zei reeds in details vorige interviews. De doc. die u me toonde, verbazen me zeer*” (gehoorverslag CGVS, 17.10.2008, p.2).
- 4.2. In het verzoekschrift erkent verzoeker “*dat de visum aanvraag en de paspoortgegevens. die in het administratief dossier zitten, correct zijn.*” Derhalve dient te worden vastgesteld dat verzoeker op intentionele wijze heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden en hierin volhardde bij confrontatie. Het verzoekschrift biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn leugenachtigheid en herhaalt slechts het voorgehouden asielrelaas, waaraan bezwaarlijk nog enig geloof kan worden gehecht temeer nu uit de informatie blijkt dat verzoeker legaal naar Europa gereisd is, en hij reeds eerder in Europa arriveerde dan hij aanvankelijk verklaarde, met name vóór het tijdstip van zijn voorgehouden vrijlating en hospitalisatie in Ethiopië. Verzoekers asielrelaas kan onmogelijk waarachtig zijn aangezien hij in Europa was tijdens zijn voorgehouden gevangenschap en zoals blijkt uit de correspondentie met Nederland, hij daarvoor zijn reis naar Europa uitgebreid en ongehinderd heeft voorbereid (zie visadocumenten toegevoegd aan het administratief dossier).
- 4.3. Verzoeker verbleef illegaal in Europa. Dat verzoeker “*bijzonder getraumatiseerd [is] omtrent de feiten die hem zijn overkomen en had geen besef van de gevolgen, die de incorrecte info hierover zou teweeg brengen*” kan niet overtuigen. Verzoeker heeft duidelijk immigratiereglementen getracht te omzeilen en hiervoor de nodige kennis ter zake opgedaan en daartoe valse verklaringen afgelegd en een asielrelaas gefabriceerd. De “*angst – en psychologische problemen*” waarmee verzoeker naar eigen zeggen te kampen heeft kunnen niet overtuigen. Voor zover verzoeker immers angst had was dit niet tegenover zijn eigen autoriteiten waarop hij zich met succes kon beroepen om zijn project administratief te ondersteunen en hem alle nodige hulp verschafte om naar Europa te komen. Verzoeker heeft uitdrukkelijk frauduleus gehandeld. Onderhavig beroep bevestigt het misbruik van procedure.

- 4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

5. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- 5.1. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 april 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.